

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 af samme
vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4353).

Sagen sattes til Forhandling.

N. Neergaard: Den højtærede Justitsminister sagde ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, at han vilde ikke gaa ind paa Enkeltheder deri, idet disse bedre egnede sig til Behandling i et Udvalg, og dette kan jeg ganske tiltræde. Det skal derfor kun blive nogle faa Ord, hvormed jeg indleder denne første Behandling. Jeg kan i det hele og store anbefale det foreliggende Lovforslag, det bygger, organisatorisk set, ganske paa tidligere Love, særlig paa den sidste af 1912, og det kan med Sandhed siges om disse Love, at de har virket heldbringende og har været en betydelig Indsats i det sociale Arbejde her i Landet, en Indsats, som vi ogsaa har Ære af at sammenligne med, hvad der er gjort i andre Lande i den Henseende. Det vil derfor være urimeligt ikke at følge den Vej, der med saa meget Held er betraadt, og det er ogsaa det, Lovforslaget gør. Dog er der visse Ændringer af større Betydning, og om dem skal jeg sige et Par Ord.

Der er for det første den finansielle Ændring i § 3, som gaar ud paa at forhøje Taksterne for de forskellige Helbredelsesanstalter, og i § 6, hvor som Følge af de forhøjede Takster Statstilskuddet forhøjes. Man maa sige, at dette er en absolut Nødvendighed. Naturligvis er disse Takster og Statstilskuddet ikke beregnede efter den nuværende ganske ekstraordinære Dyrtid, men der er taget rimeligt Hensyn til de Prisstigninger, der

er indtraadt, efter at Loven af 1912 var vedtaget, og et rimeligt Hensyn til hele den foreliggende Prissituation, hvorefter man nok vil kunne gaa ud fra, at Prisniveauet fra før Krigen ikke vender tilbage. Jeg tror, at disse Takster og de dertil sig sluttende Statstilskud er passende, i hvert Fald ikke for højt tilmaalte, og at vi ikke kan komme udenom den forøgede Byrde, det ganske vist vil medføre for Statskassen.

Den væsentligste Nyhed i Lovforslaget ligger jo i dets § 2, 2det Stykke, Bestemmelsen om Kysthospitaller, hvorved der i Virkeligheden indføres en ny Art af Statsstøtte til Bekæmpelse af Tuberkulose, nemlig til Bekæmpelse af den kirurgiske Tuberkulose. Man har her ophævet den Begrænsning, der tidligere eksisterede, at der paa Kysthospitaller kun maatte behandles Børn; man havde sat 15 Aars Alderen som Grænse. Denne Grænse ophæves nu, og der bliver, hvis Lovforslaget vedtages, Adgang til Statsstøtte til Behandling af kirurgisk Tuberkulose paa disse Helbredelsesanstalter. Det er et Spørgsmaal, som har været behandlet indenfor tuberkuloseinteresserede Kredse gennem længere Tid. Nationalforeningen har indgaaende beskæftiget sig med Spørgsmaalet og har indgivet Henvendelser derom baade til Sundhedsstyrelsen og til Justitsministeriet, og der har neppe været et Aarsmøde i Nationalforeningen i de sidste Aar, uden at dette Spørgsmaal om den kirurgiske Tuberkulose har været draget frem. Det er nemlig givet, at de forskellige Arter af kirurgisk Tuberkulose ingenlunde er sjældne Sygdomme. Man har hidtil haft Opmærksomheden mindre henvendt paa denne end paa Lungetuberkulosen, fordi Lungetuberkulose naturligvis rammer et langt større Antal og er af mere ensartet Natur, medens den kirurgiske Tuberkulose optræder under mange forskellige Former og i Virkeligheden er en yderst uhyggelig Sygdom, som rammer Patienterne paa den allerføleligste Maade. Og det har mere og mere vist sig at være en betydelig Mangel, at man ikke kan komme voksne Patienter til Hjælp, saaledes heller ikke Lupuspatienter. Det er dette, som der nu aabnes Adgang til gennem Bestemmelsen i § 2, og det kan jeg anbefale paa det allervarmeste. Jeg skal i Forbindelse hermed gøre opmærksom paa, at der ved Lovforslagets § 3 — det er ogsaa noget nyt — foreslaas ydet Statsstøtte til Lægehjælp, Sygepleje, Lysbehandling, Medicin og